

De overgang

► Links: Rode Duivel Axel Witsel baalt als een stekker na het verlies tegen Wales in de kwartfinale van het EK. © BELGA

Even rewind naar vrijdagnacht. Tegen de gewoonte in was ik na het drama tegen Wales blijven hangen op de persconferentie, waar Marc Wilmots nogal laat verscheen. Het is hem vergeven, ook als hij nooit meer was verschenen. Dat had het voor iedereen makkelijker gemaakt. Daarna moest de verzamelde pers het persvliegtuig op naar Bordeaux, 800 kilometer vliegen om daar de koffers te maken, de auto in te stappen en spoorslags 800 kilometer richting België te rijden. De spelers vlogen ook eerst naar Bordeaux en kort daarna naar Brussel, om daar zaterdagochtend als dieven in de nacht te verdwijnen.

Ik reed die vrijdagnacht gewoon naar huis, nog geen 75 kilometer ver. Met voorspellende gaven had dat niks te maken. De volgende wedstrijd zou vijf dagen later in Lyon zijn en ik had het gehad met Le Haillan, waar alles top in orde was, behalve het toilet met dat houtzaagsel – nog een werkpuntje naast de bondscoach, voetbalbond! Le Haillan, dat was ook te veel nietszeggende persconferenties van spelers die liever niet zouden spreken en te veel voetbaljournalisten op een kluitje bij elkaar. Na drie weken leek het daar op zo'n inteiteland waar al na enkele generaties de eerste misvormingen optreden, met dat verschil dat die misvormingen bij sommige voetbaljournalisten... Ach neen, laat maar.

De autotrip naar huis in het holst van de nacht verliep voorspoedig, behalve dat de gps een heel lange file meldde aan de grensovergang bij Rekkem. Om die te vermijden, zijn er binnenwegen. De trip van de overgang kreeg in die nacht van 1 op 2 juli een wel erg symboli-

sche betekenis toen voor de grootlichten van de auto ineens het naambordje van het gehucht Le Dronckaert opdoemde. Een hele film speelde zich af.

1998 was het jaar dat ik voor het eerst over wielrennen zou schrijven, door die doping-Tour. 1998 was het jaar dat Festina-soigneur Willy Voet werd tegengehouden bij zelfafde Le Dronckaert. Hij was verkocht door een ontslagen collega en in zijn auto zat genoeg doping

Het lijkt wel of de Rode Duivels het erom hebben gedaan, kwestie van de wielerliefhebbers te plezieren: zich laten uitschakelen daags voor de Tour van start gaat

voor drie ploegen. Niet voor zijn eigen ploeg, want dat spul zat in Lyon in een garage in grote ijskasten, maar voor andere Franse ploegen en voor minimaal één sportdirecteur die vandaag nog grote sier maakt in het Tour-peloton. Hij weet dat ik het weet en hij is als de dood dat dit wordt opgerakeld.

Een gemeenschappelijke kennis vroeg laatst langs zijn neus weg of het klopte dat ik aan een reconstructie werkte, te verschijnen twintig jaar na datum. “Nu heeft hij mij op ideeën gebracht”, antwoordde ik. Er zijn geen plannen, neen. Als ik straks in de Tour verschijn en weer

verdwijen, zal ik zijn ogen voelen branden van achter de gefumeerde glazen van zijn bus met die rare kleurencombinatie. Zo, dan weet u nog niet over wie ik het heb, en dat houden we zo.

Het lijkt wel of de Rode Duivels het erom hebben gedaan, kwestie van de wielierliefhebbers te plezieren: zich laten uitschakelen daags voor de Tour van start gaat, zodat het voetbal naadloos kan overgaan in het wielrennen. Die halve finales van dat Euro 2016 – Portugal-Wales godsbetert – zijn onze zaken niet meer en die finale volgende zondag nemen we er nog wel bij, na de koers.

Euro 2016 was absolute topsport, ook de Rode Duivels, jawel. Toppersport is de Tour de France nog meer en precies over een maand worden de Olympische Spelen geopend en ook dat is (niet altijd, maar vaak) topsport. Drie keer topsport, drie totaal verschillende milieus.

Neem nu de journalisten. In het wielrennen spreken de twee grote Vlaamse sportkranten tegen elkaar of zeggen minimaal beleefd goeiedag. In het voetbal totaal niet. *I kid you not*: journalisten van de ene grote sportkrant lopen die van de andere straal voorbij. Ik ken ze allemaal en ik zeg tegen bijna iedereen goeiedag. Op de Olympische Spelen in Rio zullen we dat probleem niet hebben; haast alle geaccrediteerde Vlaamse krantenjournalisten hebben een verleden bij *De Morgen*, dus dat zal wel loslopen.

Inmiddels is de Tour drie dagen ver en die Karl Vannieuwkerke zit nog steeds voetbalpraatshows vol te lullen. Hoe verzinnen ze het bij die VRT? Er was een rit gisteren, maar geen *Vive le vélo*, wel *Panenka*. Mijn overgang is compleet verstoord.